Muhammed b. Abdulvehhab

الدرر السنية في الأجوبة النجدية

مجموعة رسائل ومسائل علماء نجد الأعلام
من عصر الشيخ محمد بن عبد الوهاب إلى عصرنا هذا

HANIF OLMAK

عقيدة المسلم في آخر الزمان
http://t.me/akidetulmuslim
17 Ramazan 1441 – 11.05.2020

بسم الله الرحمن الرحيم

Rahman ve Rahim Olan Allah’ın adı ile

Allah sana merhamet etsin! Bil; İbrahim *aleyhis selam*’ın milleti olan Haniflik, ibadette Allah’ı birlemek ve dini yalnızca O’na has kılmandır. Çünkü bu, insanların hepsinin yaratılma amacı ve Allah’ın insanlara emrettiği şeydir. Allah *subhanehu ve teala* şu buyruğunda olduğu gibi:

“Ben cinleri ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım.” (Zariyat 56)

Eğer Allah *subhanehu ve teala*’nın seni yalnızca kendisine ibadet etmen için yarattığını öğrendiysen; bil ki namaz abdest ile birlikte namaz olarak isimlendirildiği gibi, ibadet de ancak Tevhid ile beraber ibadet olarak isimlendirilir. Abdest, onu bozan unsurlardan biri ile bozulduğu gibi Tevhid de şirk ile bozulur. Allah *subhanehu ve teala* şöyle buyurmuştur:

“Müşriklerin, kendi küfürlerine kendileri şahit iken, Allah’ın mescidlerini imar etme hakları yoktur. İşte bunlar yaptıkları boşa gitmiş olanlardır ve bununla ateşte daimidirler.” (Tevbe 17)

Her kim hayrı yakınlaştırmak, zararı uzaklaştırmak gibi yalnızca Allah’ın güç yetirdiği konularda Allah’tan başkasına dua ederse ibadette Allah’a şirk koşmuş olur. Bu konuda Allah *subhanehu ve teala* şöyle buyurmuştur:

“Allah’tan başka kendisine kıyamete kadar cevap vermeyecek olan ve kendilerine yapılan duadan habersiz olan kimselere dua eden kişiden daha sapık kim olabilir?

İnsanlar haşrolunduğu zaman, onlara düşman kesilirler ve ibdet etmelerini de inkar edenler olurlar.” (Ahkaf 5-6)

“Allah, geceyi günüdüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar; güneş ve ayı emri altına almıştır. Her biri belirtilmiş bir süreye kadar akıp gider. İşte (bütün bunları yapan) Rabbiniz Allah’tır. Mülk O’nundur. O’nu bırakıp da kendilerine taptıklarınız ise, bir çekirdek kabuğuna bile sahip değillerdir. Eğer onları (putları) çağırırsanız, sizin çağırmanızı işitmezler. Faraza işitseler bile, size cevap vermezler. Kıyamet günü de sizin ortak koşmanızı reddederler. (Bu gerçeği) sana, her şeyden haberi olan (Allah) gibi hiç kimse haber veremez.” (Fatır 13-14)

Allah’tan başkasına dua etmenin şirk olduğunu Allah *subhanehu ve teala* haber verdi. Kim ihtiyaçlarını gidereceğini zannederek yahut medet umarak ya da Allah’a bir aracı kılarak ‘Ya Rasulullah’, ‘Ya Abdullah b. Abbas’, ‘Ya Abdulkadir’ diyerek Allah’a dua ederse yani bu kişileri Allah’a aracı kılarsa Allah’a şirk koşmuş olur. Böyle yapan birinin malı ve kanı bu amelinden tevbe edinceye kadar helal olur.

Ayrıca kim Allah’tan başkasına kurban keserse, Allah’tan başkasına adak adarsa, Alalh’tan başkasına tevekkül eder ve başkasından umarsa, Allah’tan başka birisinin güç yetiremeyeceği konularda başkasından yardım umar ve ona yönelirse bu kimse de aynı yukarıdaki amelleri yapan gibi Allah’a şirk koşmuş olur. Allah *subhanehu ve teala* da Kitabında şöyle buyurmuştur:

“Muhakkak ki Allah kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz; ondan başkasını dilediği kimse için bağışlar.

Her kim Allah'a şirk koşarsa gerçekten çok büyük bir günahla iftira etmiş olur." (Nisa 48)

Allah Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem* de kendisiyle savaştığı Arap müşriklerine ibadeti Allah'a has kılmayı emretmiştir.

Şimdi dört kaide nedir açıklayacağız:

Birincisi: Müşrikler Allah'ın yaratan, rızık veren, öldüren, dirilten, zarar ve fayda veren, işleri düzenleyen olduğunu biliyorlardı. Bunun delili de Allah *subhanehu ve teala*'nın şu sözüdür:

"De ki: "Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Ölüden diriyi çıkaran ve diriden ölüyü çıkaran kimdir? İşleri yerli yerince yöneten kimdir?" Onlar: "Allah" diyecekler. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup sakınmayacak mısınız?" (Yunus 31)

"De ki: "Eğer biliyorsanız, bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir? "Allah'a aittir" diyecekler. "Öyle ise siz hiç düşünüp taşınmaz mısınız?" de. "Yedi kat göklerin Rabbi, azametli Arş'ın Rabbi kimdir?" diye sor. (Bunlar da) "Allah'ındır." diyecekler. "Şu halde siz Allah'tan korkmaz mısınız?" de. "Eğer biliyorsanız, her şeyin melekutu kendisinin elinde olan, kendisi her şeyi koruyup kollayan, fakat kendisi korunmayan kimdir?" diye sor. (Bunların hepsi) "Allah'ındır" diyecekler. "Öyle ise nasıl olup da büyüye kapılıyorsunuz" de. (Mü'minun 84-89)

Onlar Allah *subhanehu ve teala*'nın bu özelliklerini kabul ediyor, bunu dilleriyle söylüyorlar ama Allah'tan başkasına yöneliyorlardı.

Bil ki ikinci kaide şudur: Onlar biz bunlara sadece Allah'a yakınlaşmak ve bir şefaat elde etmek için yöneliyoruz, diyorlardı. Bunun delili Allah *subhanehu ve teala*'nın şu sözüdür:

"Allah'ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere ibadet ederler ve: 'Bunlar Allah katında bizim şefaatçilerimizdir' derler." (Yunus 18)

"Dikkat et, halis din yalnızca Allah'ındır. O'nu bırakıp kendilerine bir takım dostlar edinenler: Onlara, bizi sadece Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz, derler. Doğrusu Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve inkarcı kimseyi doğru yola iletmez." (Zümer 3)

Bu kaideyi öğrendiysen bil ki üçüncü kaide şudur: Muhakkak ki onlardan bazısı putlara ibadet etmekten uzak duruyordu. Onlar da İsa *aleyhis selam* ve annesine, salih insalara yöneliyorlardı. Allah *subhanehu ve teala* böyle yapan kimseler için Kitabında şöyle demiştir:

"Meryem oğlu Mesih bir Rasulden başka bir şey değildir. Muhakkak ki ondan önce de Rasuller geçmiştir. Onun annesi de dosdoğru bir kadındı. İkisi de yemek yerlerdi. Bak onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz. Sonra bak ki nasıl döndürüyorlar? De ki: "Allah'ın yanı sıra sizin için bir zarara da bir faydaya da gücü yetmeyen şeylere ibadet mi ediyorsunuz? Şüphesiz Allah işiten ve bilendir." (Maide 75-76)

"Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rabler edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de… Oysa onlar, tek olan bir ilaha ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar.

O’ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir.” (Teve 31)

“Onların yalvardıkları bu varlıklar Rablerine hangisi daha yakın olacak diye vesile ararlar; O’nun rahmetini umarlar ve azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı, sakınılacak bir azaptır.” (İsra 57)

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* putlara ibadet edenlerle salihlere ibadet edenlerin arasını ayırmamış ve din yalnız Allah subhanehu ve teala’nın oluncaya kadar onlarla savaşmıştır.

Dördüncü kaide şudur: Muhakkak ki önceki müşrikler zorluk anında ortak koştukları şeyleri unutup yalnızca Allah’a yöneliyorlardı. Allah *subhanehu ve teala* şöyle buyurmuştur:

“Gemiye bindikleri zaman, dini yalnızca Allah’a halis kılarak O’na yalvarıyorlar. Fakat Allah onları salimen karaya çıkarınca O’na hemen eşler koşarlar.” (Ankebut 65)

Bil ki; Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in zamanındaki müşriklerin şirki günümüz müşriklerinin şirkinden daha hafiftir. Çünkü onlar zorluk anında Allah’a yöneliyor ve dini O’na halis kılıyorlardı. Ama zamanımızdaki müşrikler zorluk anında da kolaylık anında da Allah’tan başkasına yönelip dua ediyorlar. Allah en iyi bilendir.[1]

Risalenin Sonu
Allah’a hamd olsun

1 Ed Dureru’s Seniyye c.2

عقيدة المسلم في آخر الزمان

Ahir Zamanda Müslümanın Akidesi

T.ME/KITAPDF